

Tweede Kamer t.a.v. de commissie van Economische Zaken

Datum

29 augustus 2025

Ons kenmerk

UTR-CVH-270825-001

Doorkiesnummer

088-3681182

Email contactpersoon

Pieter.beuzenberg@fnv.nl

Position paper FNV t.b.v. rondetafelgesprek over het wetsvoorstel wijziging van de Postwet op 3 september 2025

In het kort vindt de FNV:

- Postbezorging is van grote maatschappelijke waarde in onze samenleving. Mensen moeten nu en in de toekomst kunnen vertrouwen op goede en tijdige postbezorging. Postbezorging moet blijven bestaan, ook als alternatief voor digitale communicatie. De overheid heeft hier wat de FNV betreft een grote rol in.
- Wanneer de overheid besluit tot een financiële bijdrage aan Post NL mag dat geen blanco cheque zijn. Daar moeten voorwaarden ten aanzien van de kwaliteit van de postbezorging en de arbeidsvoorwaarden voor personeel aan verbonden worden. Ook moeten er wat de FNV betreft dan eisen gesteld worden aan de beloningen aan de top en uitkeringen aan aandeelhouders.
- Wanneer de Kamer besluit de bezorgtijden toch te verruimen, moet er voldoende aandacht zijn voor de gevolgen voor de 22.000 werknemers.
- Investeer in de arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden van de werkenden in de postbezorger. Vaste contracten zijn de norm. Breng postbezorgers onder de werking van het sociaal plan en oormerk een deel van de compensatie aan Post NL hiervoor.

De FNV is de grootste belangenbehartiger van werkend Nederland. We vertegenwoordigen vele leden in de keten van de postbezorging.

De postdiensten hebben altijd een cruciale rol gespeeld in onze samenleving. Van het versturen van belangrijke officiële documenten tot het ontvangen van persoonlijke brieven bij lief en leed; postbezorging verbindt mensen en maakt communicatie mogelijk. Maar de laatste decennia hebben we een verschuiving gezien in hoe deze diensten worden geleverd en beheerd. De privatisering van postdiensten heeft een aantal problemen veroorzaakt. Ten

eerste een afname van de kwaliteit van de postbezorging. Met winstmaximalisatie als hoofddoel hebben particuliere postbedrijven de neiging om te snijden in kosten, wat kan resulteren in langere bezorgtijden, verminderde dekking en minder persoonlijke service voor klanten. Ten tweede heeft het een negatieve invloed op de arbeidsvoorwaarden van postmedewerkers. Door focus op kostenbesparingen hebben postbedrijven de lonen laag gehouden en arbeidscontracten flexibeler gemaakt. Dit heeft geleid tot een toename van het aantal tijdelijke en parttimebanen, een afname van voltijdsposities en een toename van het uitbesteden van werk aan subcontractors.

Voorgestelde wijziging van de Postwet

Het demissionaire kabinet is voornemens om de bezorgtijd van post te verlengen naar 48 uur en op termijn zelfs naar 72 uur. Dit heeft grote gevolgen voor de werkgelegenheid en de kwaliteit van werk voor de mensen die in de sector werken.

In de memorie van toelichting op het wetsvoorstel wordt gesproken over het grote maatschappelijk belang van fysieke post voor een grote groep kwetsbare gebruikers en het belang voor de bescherming van werknemers met een kwetsbare positie op de arbeidsmarkt. Volgens de FNV mag de conclusie worden getrokken, dat wij als maatschappij een betrouwbare, kwalitatieve en betaalbare postbezorging nog steeds van essentieel belang vinden. Dat betekent dat de overheid bereid moet zijn de verantwoordelijkheid te nemen voor alle betrokken partijen. Voor de gebruikers, bedrijven en werknemers.

De ACM schrijft dat zonder wijzigingen de postbezorging structureel verlieslatend zal zijn. Post NL heeft daarom gevraagd om financiële steun aan de overheid. Anders zouden er volgens Post NL ontslagen gaan vallen, terwijl er al personeelstekorten zijn. De FNV is duidelijk: compensatie is nodig en dat geld moet terechtkomen bij de mensen die het echte werk doen – de postbezorgers, chauffeurs, sorteerders en anderen die de postbezorging draaiende houden. Niet bij aandeelhouders of als bonus boven op de riante salarissen van de top.

Gevolgen voor de werkenden

Het verruimen van de bezorgtijd zal grote gevolgen hebben voor de 22.000 mensen die er werken. Op dit moment werken postbezorgers gemiddeld 12 tot 16 uur per week en mogen ze maximaal 5 uur per dag post lopend en/of fietsend bezorgen in verband met de fysieke belastbaarheid. Deze postbezorgers kunnen dus maximaal 25 uur per week werken (5 uur per dag x 5 dagen per week). Het verruimen van bezorgtijd betekent dat een deel van de 22.000 postbezorgers minder dagen per week gaat werken. Een deel van de postbezorgers wordt dus direct geraakt in hun inkomen, want hun uren zullen worden verminderd. De vraag is bovendien: hoe ga je een postbezorger met een gemiddeld arbeidscontract van 12 tot 16 uur inzetten?

Doordat er steeds minder post is, zal er geografische mismatch ontstaan met mensen versus regio, locaties en bezorgwijken.

De ACM concludeert dat er structurele maatregelen nodig zijn om de UPD op langere termijn houdbaar te houden. Als FNV pleiten we voor het beschermen van de positie van werknemers die getroffen zullen worden door wijzigingen van de Wet. Bescherming van alle betrokken werknemers en vooral de kwetsbare werknemers moet een essentieel onderdeel

blijven van eventueel te nemen maatregelen. Bij PostNL is een Sociaal Plan, maar deze geldt niet voor postbezorgers. De FNV wil dat ook postbezorgers onder het Sociaal Plan zouden moeten vallen. Dat heeft een prijs die geoormerkt zou moeten worden in een compensatie. Er kan ingezet worden op werk naar werk trajecten. Dit voorziet ook in hulp aan werknemers bij regionale postbedrijven. De FNV gaat ervanuit dat de vakbonden hierbij te allen tijde betrokken zullen worden.

De ACM besteedt ook de nodige aandacht aan de positie van uitzendkrachten. Terecht volgens de FNV, maar niet voldoende. Er zijn eigenlijk twee oplossingen om de arbeidsvoorwaarden van uitzendkrachten en ingeleend personeel werkelijk te borgen: neem een vergewisplicht of een ketenaansprakelijkheid met omgekeerde bewijslast op in de Postwet. En die andere oplossing: neem ze in vaste dienst. Flex mag er zijn voor 'piek en ziek' maar niet als verdienmodel.

Daarnaast blijft de FNV aandacht vragen voor de lonen in de sector. Vroeger was postbode een baan waar je fatsoenlijk van rond kon komen. De FNV wijst erop dat PostNL vooral klaagt over stijgende loonkosten, terwijl in werkelijkheid 22.000 postbezorgers werken in kleine contracten voor een salaris op óf net boven het minimumloon. Deze salarisschalen zijn zo laag dat ze telkens worden ingehaald door het wettelijk minimumloon. Een postbezorger doet er tien jaar over om bruto 70 cent per uur meer te verdienen en dat is dan ook meteen het maximum binnen die schaal. Die 70 cent stelt dan nauwelijks nog iets voor vanwege de inflatie.